

REVISTA

Suflet de femeie 28

Crăciunul prin ochi
de copil

unicul
motiv!

MOȘTENIREA

NAȘTEREA DOMNULUI

La începutul anului

Colectivul de redacție *Suflet de femeie* vă mulțumește!

Venim spre Dumneavoastră cu recunoștință și cu mulțumire pentru eforturile și resursele pe care le-ați oferit, pentru ca împreună, în unitate să putem sluji și lăuda un Dumnezeu glorios.

Revista "Suflet de femeie", nu ar fi ajuns la numărul 28, fără articolele voastre, fără susținerea în rugăciune și fără eforturile financiare, pentru care colectivul de redacție vă apreciază și vă este profund recunoscător.

De aceea, vrem să vă încurajăm pe această cale "să nu obosem în facerea binelui; căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală. (Galateni 6 : 6 – 9), căci „pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu”(2 Corinteni 9:7)

Dacă doriți să ne sprijiniți în continuare în lucrarea "Suflet de femeie", atât cu articolele, cât și cu finanțele voastre, vă invităm să folosiți datele de contact de mai jos:

e-mail: contact@sufletdefemeie.ro

Fundația Mater, cont în lei Banca Românească Tg. Mureș
RO21BRMA0330033872400000

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Cuprins

6	CRĂCIUNUL PRIN OCHI DE COPIL Dora Șeican	22	MOȘTENIREA Maria Șeican
8	ATUNCI CÂND IEI INIȚIATIVA Roxana Cordea	24	DE LA IESLE, LA CALVAR Geta Lupoiu
10	NAȘTEREA DOMNULUI Cornelia Bujor	25	SĂ IUBIM CEEA CE IUBEȘTE DUMNEZEU Maria Popa
11	SĂ-L CUNOSC PE DOMNUL Maria Șeican	26	O SCRISOARE DESCHISĂ Anonim
12	SĂRBĂTOAREA SPERANȚEI Lidia Aldea	28	CRAFTERIA, CADOURI DE CRĂCIUN Diana Ujică
14	EL SE ÎNGRIJEȘTE Rebeca Milășcon	31	LA ÎNCEPUTUL ANULUI Angela Țiprișan
16	EȘTI PRIVILEGIATĂ Natalia Zsoldos	32	FAMILIA ÎNCOTRO Paula Dejeu
18	ÎN ZORI DE ZI Melania Dan	33	ZÂMBETE DE COPII Diana Ștefănescu
19	ÎMPLINIRE Elisabeta Popescu	34	TORT DE CIOCOLATĂ Natalia Zsoldos
20	UNICUL MOTIV Naomi Baci	28	LĂPTIȘORUL DE MATCĂ Camelia Mărginean

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Rodica Baci
Biserica "Betania", Târgu Mureș
Mia Pop
Biserica "Noul Legământ", Târgu Mureș
Lidia Aldea
Biserica "Bethel", Târgu Mureș

DESIGN

Luciana Sand

CORECTURĂ ȘI REDACTARE

Luciana Sand
Ruxandra Petrina

Proverbe 11:11-13 Nouă Traducere În Limba Română (NTLR)
“O cetate este elogiata datorita binecuvantarii celor drepti, dar gura celor rai ii aduce ruina.”
 Sunt cuvintele înțeleptului Rege Solomon, cel care a condus poprul Israel în perioada sa cea mai glorioasă.

Ce am putea învăța de la EL?

Cred că, secretul progresului unei națiuni este atitudinea cu care își privesc țara și viitorul.
 România are mare nevoie de buze care să o vorbească de bine și să rostească peste ea binecuvântarea, pentru că numai așa se poate ridica din punct de vedere spiritual, social și economic peste întunericul care încearcă să acopere țările Europei.

Haideți să ne rugăm în fiecare zi pentru România și să găsim un motiv de laudă pe care să-l spunem cuiva.

*S*tau nemișcați în iarnă Apusenii,
 Privind cu duh de tulpă-n ferești
 Spre Alba, ce-n ținuta-i de milenii
 Cântă cu zorii-n clopote utrenii
 Pe-un portativ cu note românești.

Unirea a fost vis din vremi străbune
 Și azi sărbătorim visu-împlinit
 Când românește a dat pâinea din grâne.
 Dar nu uita, nici într-o zi, române,
 Să mulțumești cui ai de mulțumit,

Căci dincolo de zburcium și de trudă,
 Pe-un drum când mai ușor și când mai greu,
 Nu tu, cu mâini ce prea ușor asudă,
 Îți modelezi realitatea crudă.
 Istoria ți-o scrie Dumnezeu.

ZI - UN MULȚUMESC din inima ta plină
 De foc divin și dor de Dumnezeu
 Și El o să-ți dea iar din cer lumină,
 Căci nu vrea creștinism la naftalină
 Și nici biserici duse la muzeu.

Vrea creștinism real în România,
 Nu o religie de sărbători
 Ci pentru cer reaprinzând făclia,
 Românii să-și trăiască bucuria
 Ca sfinți și-adevărați închinători.

La Alba clopotele dau de știre
 Prin glas de bronz, sonor, maiestuos,
 Că azi, sărbătorim Marea Unire
 Dar, frați români, mareața împlinire
 Este unirea noastră în Cristos.

*Totul e bine,
 când se termină cu bine!*

Totul e bine când se termină cu bine (în engleză All's Well That Ends Well) spunea William Shakespeare în binecunoscuta sa comedie scrisă între anii 1604 și 1605.

Se sfârșește anul și vine altul...

Se sfârșește un anotimp, se sfârșește o etapă din viață, se sfârșește viața și vine veșnicia..

Dar cum se sfârșește?

O zi este o existență în miniatură, un an poate fi un “exercițiu” pentru veșnicie, finalitatea unei perioade de timp depinde de ce ordine avem pe lista de priorități.

Orice lucru dacă a fost bun sau nu, dacă a reușit sau nu, precum și consecințele bune sau rele, se văd doar la final. Se apropie Crăciunul, când vom celebra Nașterea Mântuitorului, oare vom încheia cu bine acest nou sezon al sărbătorilor? Ne vom îmbogăți sufletește sau vom trăi un nou episod în serialul dezamăgirilor?

Depinde de ce ne propunem și de ceea ce căutăm, depinde de profunzimea la care dorim să trăim, să reținem acest eveniment. Depinde cum alegem să sărbătorim!

Un timp liniștit petrecut cu familia, o bucurie făcută celor nevoiași e un mod în care vom putea spune că am sărbătorit bine. Dacă vom merge la biserică și dacă ne vom opri gândul asupra atmosferei din staul, lăsând să răsună colindul ce prima dată l-au cântat îngerii împreună cu păstorii, va fi mai bine.

Dar dacă vom parcurge Evangheliile și nu-L vom lăsa pe Isus să rămână, în mintea și în inima noastră, doar prunc

ci vom înțelege că El s-a născut cu un scop - acela de a ne salva pe noi- că El a murit pentru noi și a înviat, că acum mijlocește la Tatăl pentru noi, că Tatăl și Fiul au un vis mare pentru întreaga omenire, că visul Său pentru tine este mult mai înalt, mai mare. și mai frumos decât propriile tale vise, atunci va fi inimaginabil mai mult și mai bine.

De aceste sărbători mă voi concentra asupra Acelui care, deși s-a născut în staul și a murit pe cruce, acum împărățește, El e Cel care a spus despre sine:

„Toată autoritatea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.

Prin urmare, duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt și învățându-i să păzească tot ce v-am poruncit!
„Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului!” (Matei 28:18-20)

Motivul meu de celebrare este nu doar Nașterea Lui Isus, ci Domnia Lui peste întregul univers, peste cer și pământ, cu autoritate supremă, dar și prezența Lui în viața mea terestră și visul Lui pentru mine, acela de a-L face pe El cunoscut și toate învățăturile Lui, dragostea și bunătatea Lui celor de lângă mine.

Mă voi bucura de aceste Sărbători împreună cu familia pe care mi-a dat-o Dumnezeu și mă voi strădui să aduc lumină și bucurie în fiecare suflet din casa mea.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Rodica Baciu

Biserica “Betania”, Tg. Mureș

Crăciunul prin ochi de copil

De ce îmi place Crăciunul?

E o întrebare așa de simplă! Am multe lucruri să vă împărtășesc! Crăciunul este sărbătoarea mea preferată. E cea mai importantă zi din an pentru mine – mai importantă și decât ziua mea! De Crăciun S-a născut Domnul Isus, Mântuitorul întregii lumi. Fără El, poate că nici eu nu mă nășteam. Așadar, am să vă enumăr acum, câteva aspecte care îmi plac mie foarte mult la această sărbătoare. Sper că împreună vom putea pași într-o lume a frumuseții, iar dacă nu, să vă însuflu măcar o adiere de sărbătoare.

În primul rând, îmi place slujba specială de la biserica noastră. Încăperea luminoasă, amvonul frumos ornate cu o ghirlandă de brad împodobită, mă introduc deja într-o stare specială. Corul cântă colinde minunate pe care dacă le ascuți atent, te cufundă într-o adâncă visare și parcă ești acolo, la iesle, privind duios pruncul și auzind nu corul bisericii, ci glasurile cerești ale îngerilor. Programul copiilor, la care particip și eu, este de asemenea ceva foarte frumos. Mie îmi place să cânt, așa că la momentul copiilor, mă bucur când cânt o colindă solo. Deodată, în timp ce cânt, fețele celor prezenți nu se mai văd clar, imaginea din fața mea se încețoșează și nu mai rămâne nimic – doar un staul mic unde animalele încălzesc cu suflarea lor Pruncul, Pruncul Isus. Bineînțeles că apoi urmează predica și îmi place așa mult când citim pasajul acela din Sfânta Scriptură despre nașterea Domnului Isus și cum înainte de asta Maria primește vestea cea mare. Dumnezeu ne vorbește tuturor și cu fiecare an, la fiecare Crăciun, înțeleg tot mai mult ce a făcut Dumnezeu pentru noi trimițându-L pe Fiul Lui să se nască într-o iesle săracă.

În al doilea rând, îmi place așa mult Târgul de Crăciun! În orașul nostru se organizează un târg minunat! Mii de becuțe acoperă centrul orașului. Căsuțele împodobite atrag mulți oameni, printre care și pe mine. Fiind pofcioasă, numai când simt mirosul de cozonac, de turtă dulce și popcorn, stomăcelul meu începe să scoată sunete amuzante. Sunt tare fascinată de bradul cel mare și frumos decorat care tronează în piața centrală. E așa de înalt, că mă doare gâtul când încerc să-i văd vârful. Desigur, când merg în târg, de fiecare dată mami știe cum să mă înveselească – cumpărându-mi ceva de ronțait. Dând

la o parte aglomerația, îmi place acea atmosferă de sărbătoare. Toți sunt veseli și becuțele colorate mă vrăjesc.

Pe de altă parte, îmi place liniștea de acasă. De Crăciun, la noi acasă este o atmosferă feerică, plină de pace și liniște sufletească. Îmi place să stau în camera în care e pomul, bradul de Crăciun. Seara, mă întind sub el și, cu ochii întredeschiși, privesc ca prin vis globurile. Ce mult îmi place să ornez bradul! Mereu am fost fascinată de el. O, ce frumos e să așez globurile roșii sau aurii, beteala cea lucioasă și luminițele multicolore! În Ajunul Crăciunului ne strângem toți patru – mami, tati, fratele meu și eu – în camera cu bradul și ascultăm sau cântăm colinde, vorbim despre nașterea Domnului Isus sau ne împărtășim glume și peripeții. Și mai trebuie menționat, bineînțeles, un moment mult așteptat de toți copiii și desigur și de mine – dimineața de 25 decembrie! Mă trezesc entuziasmată, aștept până se scoală și părinții, iar apoi, sub brad, caut cadourile. Încep să le deschid fericită, mulțumindu-le părinților.

Aproape am terminat, dar nu am cum să uit de seara la care tănjesc tot anul – seara de 24 decembrie! Împreună cu familia și tinerii bisericii mergem la colindat! Ce mult îmi place să cutreierăm orașul, oprindu-ne la câte-o casă să cântăm! Fiind un mare fan al mersului cu mașina, sper întotdeauna ca distanțele de la o familie la alta să fie cât mai lungi. Noaptea când mă pun în pat după așa o seară, adorm imediat, nerăbdătoare totuși să vină dimineața!

Aceasta e sărbătoarea mea preferată – atmosfera ei mirifică mă face să mă simt atât de bine și mă introduce într-o stare de basm. Dar, lăsând deoparte becuțele, turtele dulci și bradul, adevărata **SEMNIFICAȚIE A CRĂCIUNULUI ESTE NAȘTEREA DOMNULUI NOSTRU ISUS HRISTOS.**

Sper că prin cuvintele mele am reușit să vă face să vedeți Crăciunul prin ochi de copil!

”
-Cine dorește o schimbare? Toți ridică mâna.
-Cine dorește să se schimbe pe sine însuși? Puțini mai ridică mâna.
-Cine dorește să ia inițiativa și să conducă schimbarea?
Nimeni nu mai schiță vreun gest.
”

Văzusem din întâmplare un poster surprinzând acele cuvinte, agățat de peretele unei companii despre care știam că se află într-un proces de dezvoltare. Apărea acolo un om îmbrăcat elegant, aflat pe podiumul unei săli imense, care adresa aceste întrebări unei

mulțimi de ascultători. M-a pus pe gânduri reacția lor... M-am gândit că probabil în acea companie se căutau în mod special oameni cu inițiativă. Sau poate că, doar dădea bine în fața trecătorilor... Dar oare se întrebaseră cineva vreodată ce înseamnă cu adevărat acele cuvinte? Nu de multă vreme luasem inițiativa

formării unui grup de fete cu darul de a cânta. Doream în mod deosebit să particip la slujirea din cadrul unei conferințe în acest fel. Credeam că sunt potrivită pentru rolul de lideră, credeam că voi reuși să realizez lucruri extraordinare și să-i îndrept pe oameni spre Hristos... Dar când m-am întâlnit față în față cu

acea provocare, mi-am dat seama cât de mult trebuia să mă schimb...Deseori, noi femeile, ne dorim să fim cineva, să devenim lidere, să conducem anumite acțiuni, dar nu realizăm ce presupune și cât ne costă acest angajament până când nu ajungem în acea postură. Câtă smerenie, câtă renunțare, câtă stăpânire de sine, câtă dragoste se cere... Nu voi regreta niciodată faptul că am luat inițiativa de a-L lauda și onora pe Hristos, dar trebuie să vă mărturisesc că am avut lupte crâncene de dus. Și deși mi-am dorit de multe ori să renunț, am rămas cu acea fărâcă de credință că Dumnezeu este în control. Măreția Lui s-a văzut prin faptul că deși am fost prăbușită, El a fost înălțat. El a câștigat bătălia! A fost o lecție extraordinară pentru mine!

”Apoi am văzut în mâna dreaptă a Celui ce ședea pe scaunul de domnie o carte scrisă pe dinăuntru și pe dinafară, pecetluită cu șapte pecetei. Și am văzut un înger puternic, care striga cu glas tare: Cine este vrednic să deschidă cartea și să-i rupă pecetea?...El a venit și a luat cartea din mâna dreaptă a Celui ce ședea pe scaunul de domnie.” (Apocalipsa 5:1,2,7).

Dar de ce El, de ce numai Isus putea?
”Ei cântau o cântare nouă și ziceau: Vrednic ești Tu să ieși cartea și să-i rupi pecetea, căci ai fost înjunghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu cu sângele Tău oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și din orice neam.” (Apocalipsa 5:9)

Isus a luat inițiativa. Când omenirea a ajuns în punctul maxim al decăderii spirituale, cineva cu suficientă motivație trebuia să se coboare pe pământ și să o salveze cu orice preț. Și ce alta motivație mai puternică decât dragostea?

Dar cine ar fi iubit atât de mult încât să lase totul pentru câteva ”trestii frânge” pe un petec de pământ dintr-un univers infinit? Acest lucru ar fi presupus sacrificii enorme, renunțare la grandiosul tron al sinelui, la propria voință: ”Ava, adică Tată, Ție toate lucrurile îți sunt cu putință; depărtează de la mine paharul acesta! Totuși facă-se nu ce voiesc eu, ci ce voiești Tu.” (Marcu 14:36) Și cât de greu renunțăm noi la propriile noastre planuri de dragul lui Hristos... Afirmăm că iubim, dar oare iubim îndeajuns încât să luăm inițiativa? Nu inițiativa de a ne ridica pe noi la rangul de persoane

importante în ochii oamenilor pentru alimentarea propriului nostru ego... Nu, nu este vorba despre asta. Ci, despre inițiativa aceea de a-L evidenția pe El! Nu că a juca un rol important ar fi un lucru greșit, din contră. Dar oare mai avem acea motivație sinceră de a-L glorifica pe Hristos și numai pe El?

Probabil că multe dintre noi ne-am întâlnit cu această situație cel puțin o dată în viață. O situație în care a fost nevoie de o decizie din partea ta, chiar dacă întrebarea a fost adresată unei mulțimi. Și trebuia să ieși chiar tu inițiativa. Oare cum ai reacționat?

Poate că trebuia să te rogi pentru cineva și ai simțit acel îndemn lăuntric, dar ai fost prea preocupată de propriile frământări ale vieții cotidiene în acel moment. Sau poate că nu te-ai rugat, fiindcă ai dorit să rămâi cât mai ascunsă, pentru ca oamenii să nu zică apoi că ai vrut să ieși în evidență. Oamenii... Iar oamenii... De ce nu ne gândim și la Dumnezeu? Poate că El ar fi fost gura ta în acel moment și ar fi ridicat suflete prin tine.

Poate că ți s-a dat ocazia să întinzi o mână unei familii nevoiaș, dar erai prea absorbită de propriile tale nevoi veșnic neîmplinite... Nu-i așa că suntem atât de nemulțumite câteodată, uitând tot ceea ce ne-a dăruit Hristos?

Poate că era datoria ta să te duci să-i ceri iertare celui de lângă tine, dar ai așteptat să vină el, crezând că așa e drept. Și poate că așa era, dar tu nu ai fi pierdut nimic luând inițiativa, ba mai mult, ai fi câștigat pacea Lui, ai fi lăsat bunătatea și minunata prezență a lui Dumnezeu să te inunde...

Atât de multe ocazii pierdem... Ne deschide Dumnezeu drumul exact în fața noastră și deseori îl ocolim, crezând că nu e nici momentul și nici locul în care să luăm noi inițiativa. Tocmai eu?! Da, tocmai tu. Indiferent cine ești, ia-ți inima în dinți și asculta-ți imboldul lăuntric, ascultă-ți conștiința și pe Dumnezeu! Fii curajoasă! Ia inițiativa de a-L proclama pe Dumnezeu și copleșitoarea-i bunătate! Și ce dacă oamenii nu te vor susține? Tu vei fi plină de bucurie! Și... oare nu merită Dumnezeu efortul?

”
ATUNCI CÂND IEI INIȚIATIVA,
S-AR PUTEA SĂ SIMȚI CĂ
REGREȚI CÂTEODATĂ, S-AR PUTEA
SĂ NU FI ÎNȚELEASĂ SAU
APRECIATĂ, S-AR PUTEA SĂ
FII LOVITĂ DESEORI, DAR NU
UITA: DUMNEZEU CUNOAȘTE
DORINȚA TA SINCERĂ
DE A-L ONORA,
IAR EL TE VA RĂSPĂLȚI!
”

ROXANA CORDEA

NAȘTEREA DOMNULUI

**Dar îngerul le-a zis:
„Nu vă temeți, căci vă aduc o veste bună,
care va fi o mare bucurie pentru tot norodul:
astăzi, în cetatea lui David vi s-a născut un Mântuitor,
care este Hristos, Domnul.”**

Evangelhia după Luca 2:11-12, Biblia

E noapte grea peste pământ
Și bate-n inimi vântul.
Dar o lumină-a strălucit
Și chiar un înger ne-a vestit
Că ce-a fost scris s-a împlinit:
Se naște Hristos, Domnul !

*E ger cumplit și-i iarnă-n noi;
Ne-a prins păcatul, somnul.
Dar dacă inima-ți smerești
Și gând curat împărtășești,
Ca magii poți să îl găsești;
Se naște Hristos, Domnul !*

*E moarte-n lume și-s dureri
De boli e-atins tot omul.
Dar dacă azi în sus privești
Crezând, poți să te mântuiești;
Căci părăsind chiar slăvi cerești,
Se naște Hristos, Domnul !*

*Mai strângi un an la viața ta
Și iar auzi colindul ...
Alungă astăzi nepăsarea,
Primește binecuvântarea,
În suflet poartă-ți sărbătoarea,
SE NASTE HRISTOS, DOMNUL !*

să-L cunosc

pe Domnul

Să-L cunosc pe Domnul
Și să fiu ca El ,
Este scopul vieții
Este al meu țel.
În toate să-l semăn
Să fiu bun ca El,

Să-L urmez pe Domnul
Și s-asculț mereu.
De vor fi necazuri,
Lipsuri de-orice fel,
El să-mi fie pildă
Și să rabd ca El

Să vorbesc ca Domnul,
Să mă rog cu zel.
Când cu-mpotrivire
Vor veni cei răi,
Să răspund cu bine,
Și să iert ca El !

Să pot fi ca Domnul,
Să-am viață din El.
Împlinind Cuvântul
Dat de Dumnezeu.
Să am cuviință,
Să respect ca El !

Să-nvăț de la Domnul
Să fiu blând și eu.
Cei mândri cădea-vor
N-au parte de cer.
Dar eu drept să umblu
Și smerit ca El !

Să ajut ca Domnul,
Să-ngrijesc de cel
Ce-i bolnav și singur,
Ce-i lipsit și-n greu,
Să fiu plin de milă
Generos ca El !

Să proclam, că Domnul,
Adevăru-ntreg.
Să duc vestea bună
La cei care pier.
Să fiu nefățarnic
Și sincer ca El !

Să trăiesc ca Domnul,
Să iubesc la fel .
Numai El să-mi fie
În viață model;
Și-mplinire-a toate
Să găsesc în El !

Amin

Festivalul Internațional “SĂRBĂTOAREA

SPERANȚEI”

*“Căci după cum ploaia și zăpada se pogoară din ceruri,
și nu se mai întorc înapoi,
ci udă pământul și-l fac să rodească și să odraslească
pentru ca să dea sămânță sămănătorului
și pâine celui ce mănâncă,
tot așa și Cuvântul Meu, care iese din gura Mea,
nu se întoarce la Mine fără rod,
ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele.”*

(Isaia 55:10-11)

Haideți să re trăim unul dintre momentele înălțătoare din cadrul Festivalului “Sărbătoarea Speranței”, prin scanarea codului QR de mai sus, sau prin accesarea link-ului:
<https://www.youtube.com/watch?v=ZA9dBVQR2bQ>

Scopul Festivalului: propovăduirea Evangheliei și mobilitizarea bisericilor în acest sens, împărtășirea speranței noastre veșnice – Isus Hristos.

Prin toate acțiunile și instruirile efectuate în perioada de pregătire a festivalului s-a urmărit formarea și echiparea a cât mai multor persoane vrednice să ducă mai departe în unitate lucrarea de trezire spirituală în biserici, evanghelizare și creștere spirituală.

Am avut privilegiul să particip la acest eveniment evanghelistic desfășurat la Cluj-Napoca în perioada 20-22.10.2017 și să cunosc o parte din implicarea surorilor pentru acest eveniment. Slujirea surorilor s-a făcut prin rugăciune, participarea la cursul de instruire în vederea consilierii, realizarea conferinței “Semnând cu credincioșie” pentru inițiere în lucrarea de ucenicizare.

Prin acest act evanghelistic s-a realizat o lucrare de slujire și devotament pusă în slujba descoperirii Adevărului, cunoașterii Mântuitorului și onorării Dumnezeuului Atotputernic, care în bunătatea Lui cea mare cheamă la El pe toți oamenii.

Impresionant a fost să vezi zeci de mii de oameni îndreptându-se spre Sala Polivalentă din Cluj Napoca – locul în care s-a desfășurat evenimentul, oameni dornici să cunoască mai mult despre Dumnezeu, despre mântuire,

despre Domnul Isus Hristos.

Rugăciunea, cântările, predicile din timpul evenimentului au creat un climat în care s-a simțit prezența Duhului Sfânt.

Deosebită a fost activitatea corului “Hope for Generations”, un cor format din peste 1500 tineri, cor a cărui cântări și imnuri au străbătut văzduhul și au ajuns până la tronul lui Dumnezeu, dar în același timp au umplut și inimile noastre de slavă Domnului.

Emoționantă a fost prezența în sală a persoanelor cu deficiențe de auz.

Doresc să vorbesc despre Sărbătoarea Speranței și în cifre. Cifrele pe care le-am preluat din mesajul “Retrospectivă Festivalului Internațional Sărbătoarea Speranței”, vorbesc despre muncă, efortul, implicarea, dar și rezultatul acestor osteneți.

Voi prezenta în următoarele rânduri grăitoare cifre care au definit acest eveniment :

- 9 luni de pregătire : muncă, rugăciune, post, întâlniri
- 700 biserici s-au unit pentru a sprijini vestirea Evangheliei lui Hristos
- 32.000 persoane au participat în cele 3 zile la eveniment
- 260 voluntari au asigurat pază, protecția, ajutor medical, suport tehnic
- 602 persoane au ieșit în față pentru a se dedica, rededica sau reinnoi legământul făcut cu Dumnezeu
- 3.000 persoane cu 38 autocare + 10 mi-

crobuze în 21.10.17 și 2.400 persoane cu 22 autocare +12 microbuze în 22.10.17 au fost transportate (dus-întors) la Festival prin activitatea desfășurată de Departamentul de booking

- 800 consilieri - persoane care au fost pregătiți în perioada 9-10.06.17 prin cursul “Curs de Viață și Mărturie Creștină” în vederea consilierii celor care și-au dedicat viața lui Isus, a celor care doresc creștere spirituală și studiu biblic
- 20.000 pliante “Adu un prieten” au fost distribuite

- 7 zile înainte de eveniment s-a asigurat rugăciune necurmată, inclusiv în timpul evenimentului, s-au organizat grupuri de rugăciune. În fiecare seară la ora 22 s-a realizat unitate în rugăciune a credincioșilor pentru cei înscriși pe pliantul “Adu un prieten”

- 1.500 tineri din 50 orașe/localități și 4 țări au alcătuit corul “Hope for Generations”

- 500 copii au cântat în corul copiilor,
- 20 instrumentiști creștini
- 600 surori și prietene invitate au participat la conferință “Semnând cu credincioșie”, în dată de 9.09.2017 – eveniment susținut pentru instruirea femeilor în activitatea de ucenicizare
- aprox. 100 persoane cu deficiențe de auz au participat

Domnul Dumnezeu să răsplătească tuturor, slujitorilor, organizatorilor și bene-

ficiarilor evenimentului.

Doresc să mulțumesc și pe această cale surorilor de la Cluj pentru dragostea și competență cu care s-au implicat în organizarea și monitorizarea pregătirii evenimentului.

Nu am evidențiat niciun nume pentru că toată slavă și gloria și toate meritele să fie ale Domnului Dumnezeu.

Cei care au sponsorizat, cei care au organizat, cei care au slujit prin rugăciune, predică, cântare, instruire, consiliere, toți și-au pus la dispoziție timpul, energia, destoinicia în slujba unui nume: ISUS HRISTOS.

Cu ocazia acestui eveniment am învățat încă odată că roadele se culeg cu trudă și efort, cu implicare plină de dăruire și pasiune sub călăuzirea Duhului Sfânt. Întrebarea pe care ar trebui să ne-o punem fiecare este: ce pot să fac eu pentru Domnul Isus?

Destoinicia noastră vine de la Dumnezeu. Să rugăm așadar pe Tatăl luminilor să ne deschidă ochii că să putem lucra până încă este ziua !

Doamne ajută! Doamne dă izbândă!
Amin!

- 9 luni de pregătire
- 700 biserici
- 32.000 participanți
- 260 voluntari
- 800 consilieri
- 20.000 pliante “Adu un prieten”
- 7 zile de rugăciune necurmată
- 1.500 tineri în corul “Hope for Generations”
- 500 copii în corul copiilor
- 20 instrumentiști
- 600 surori și prietene implicate

LIDIA ALDEA,
BISERICA “BETHEL”, TG. MUREȘ

EL, SE ÎNGRIJEȘTE

“Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi.”

(1 Petru 5:7)

Când giganții trec dealurile și văile și munții și vin spre noi, răgnind, urlând, și vin spre noi cu armele pregătite să doboare orice urmă de bucurie, de speranță, de dragoste, El se îngrijește. De atâtea ori ne trezim și primul lucrul la care ne gândim sunt uriași ce ne așteaptă, uriași grijilor, uriași nesiguranței, uriași dureri, a bolii, a suferinței, uriași temerilor, a singurătății, armate și armate de uriași, dar El îngrijește, și luptă, luptă până când doboară ultimul uriaș, până când putem să mergem în siguranță, îl liniște.

Când suntem în deșert, în mijlocul pustiei, când singurătatea și lipsurile ne înconjoară și ne simțim uitați, și totu-n jur e tăcere, și orizontul e atât de trist, atât de arid și fără de sfârșit, El se îngrijește.

Când suntem în mijlocul furtunii și pace nu mai e, când norii negri vestejesc cerul și amorteșc razele blânde ale soarelui, când picurii de ploaie șterg orice mângâiere, El se îngrijește.

Când timpul parcă fuge, grăbit, nesăbuit și clipa ne împresoară, Domnul nu întârzie, El se îngrijește.

Când alegarea e prea grea și cursa e prea lungă, și am căzut zdrobiți sub stânca de poveri, și am renunțat la a merge înainte, El se îngrijește.

Când lupta-am încercat a duce prin propriile puteri, și ne-am rănit, și am simțit că totul în noi s-a zgduit și ca

nu mai e scăpare, El se îngrijește.

Când ne-am pierdut și-am rătăcit, am risipit și am distrus, și în noi au rămas doar fărâme, El se îngrijește.

Când iarna munții îi umbrește și frigul adânc în noi s-a ghemuit, El se îngrijește.

EL E AICI, în fiecare moleculă de apă și de aer, în fiecare petală de parfum, în fiecare rază de soare, în fiecare diamant de nea și de nisip, în fiecare cald surâs al unui părinte, frate, prieten, în fiecare lacrimă ce lin coboară pe obrazul bunicului ce își îmbrățișează cu drag nepotul, EL E AICI, EL SE ÎNGRIJEȘTE. În deșert e lângă noi să ne îndrume către izvoarele din mijlocul pustiei, izvoare ce nu seacă, numai de El știute, El potolește furtuna ce rage cu putere, și vânturile le supune celui care cere, și omului El îi dă înțelepciune ca el să vadă clipa ca pe-o minune, El e aici, El se îngrijește.

El e aici să lupte pentru noi, războie ca să poarte, sa aducă înapoi piesele din inimile sfărâmate și să distrugă frigul ce inima-o robește. El e aici și ne poartă de grijă, și tot ceea ce trebuie să facem noi e să ne predăm, să ne predăm total, complet, deplin, și să ne încredem în El cu tot ceea ce suntem, cu tot ceea ce avem și să devenim oglinzi a dragostei Lui.

El e aici, El lupta, El se îngrijește. Dar noi? Suntem noi reflexii ale iubirii Lui? Suntem noi picuri de ploaie în seceta acestei lumi? Dar noi, noi ce suntem?

El se îngrijește, dar noi ne îngrijim? Ne îngrijim noi de cel căzut și obosit, de cel ce stă sub umbra grijilor, de cel ce înaintează sfios cu pași încărcăți de teamă?

Sunt oamenii care se luptă să înainteze având speranța că cineva îi așteaptă, că undeva un om e dispus să îl asculte, să îi zâmbească, să aducă lumina care să evapore durerea, durere ce poate fi apoi cristalizată în diamante care apoi să aducă bucurie în viața altora. Sunt oamenii care așteaptă o rază de iubire și cine să le-o ofere dacă nu tu și eu? De ce cu egoism adesea noi alegem ca să nu dăm din ceea ce culegem din via binecuvântărilor Lui? Sunt așa mulți oameni care au nevoie de dragoste și noi dăm așa de puțin, încercând să o păstrăm pe toată pentru noi.

O, oare nu știm noi că a Lui dragoste e desăvârșită și că este îndeajuns pentru fiecare ființă?

El e aici, în fiecare îmbrățișare care adună piesele rupte din inima aproapelui nostru, în fiecare zâmbet ce luminează ziua unei persoane, în fiecare vorbă dulce ce vine din glasul celui ce iubește, în fiecare încurajare ce își croiește drumul dintr-un suflet în alt suflet, în fiecare dar, în infinitul de binecuvântări, în renunțarea unui om pentru alt om, El e aici, noi unde suntem?

Haideți să fim prezenți în viața celorlalți, să fim noi cei ce dăm mereu, în fiecare anotimp al vieții noastre personale și în fiecare lună, săptămână, zi, cei care reflectă dragostea ce le-a fost dată fără măsură, să fim cei ce “nu opresc o binefacere celui ce are nevoie de ea, când putem să o facem.” (Proverbe 3:27), căci “sufletul binefăcător va fi săturat, și cel ce udă pe alții va fi udat și el.” (Proverbe 11:25)

**EL SE ÎNGRIJEȘTE.
EL LUPTĂ.
EL E AICI.**

ești privilegiată

...Tu, ești binecuvântată și înzestrată

Avem multe motive să fim fericiți. Am crescut în familii care au funcționat, avem acces la educație, trăim în libertate, avem tot ce ne trebuie pentru a trăi, ba chiar mai mult. Suntem dotați cu intelect, capacități și emoții. Dacă avem un loc de muncă, o casă unde ne simțim în siguranță și avem cel puțin o persoană lângă noi de care suntem siguri că suntem iubiți, deja avem MULT.

Cu singuranță cineva, nu foarte departe de mine, are aceleași calități, pasiuni și aptitudini. Poate ar fi un "profesionist" mai bun decât mine, o studentă mai dedicată, o mamă mai răbdătoare sau o femeie mai implicată. Însă, ea nu are oportunitatea să se exprime, să demonstreze că poate face ceva. Nu a luat startul de unde l-am luat noi. Ea, poate nu are parte de toate binecuvântările enumerate la început. Lucruri simple, obișnuite chiar, de care mulți nu au parte. Lucruri care facilitează dezvoltarea noastră.

Îmi imaginez viața ca pe un concurs. Participanții pleacă de la linia de start și depun toate eforturile să ajungă cu succes la final, să se remarce și să câștige. Totuși este ceva diferit: linia de start nu este la fel pentru toți. Nu pornim toți de pe aceeași poziție.

Aceasta nu are de a face nimic cu ce am făcut noi sau cu vreo decizie pe care am luat-o. Totuși, suntem în același concurs: cei mai privilegiați

și cei mai defavorizați. Trebuie doar să te uiți în jur și să recunoști cât de binecuvântată ești și să înveți de la cei care trebuie să lupte mai mult pentru a fi unde ești tu. Și încă o dată, nu ai făcut nimic ca să fii mai în față la linia de start! Este doar BINECUVÂNTARE din partea lui Dumnezeu.

Astfel, consideră-te privilegiată sau favorizată. Bucură-te și fii mulțumită. Și nu doar atât, cu fiecare ocazie, DĂRUIEȘTE. Asumă-ți responsabilitatea față de cei de lângă tine. Bucuria poate sta în lucruri mărunte, dar care sunt pline de DRAGOSTE – dragoste care vine din Dumnezeu.

După cum spunea Maica Teresa: „Nu toți putem face lucruri mari pe acest Pământ. Dar putem face lucruri mici, cu multă dragoste.”

Doar dăruind vei putea să primești mai mult de cât ai deja. Vei avea bucurie în inimă, satisfacție, pasiune și entuziasm –sentimente ce nu le poți simți decât: dăruind.

De la cine să învățăm mai bine ce înseamnă jertfirea decât de la Salvatorul nostru, Isus Cristos? Modelul perfect. EL s-a dăruit din DRAGOSTE pentru noi.

Cum ar fi dacă ai dăruia puțin mai multă dragoste Crăciunul acesta? Fă-ți un scop din asta. Te încurajez!

**”Este mai fericite să dai,
decât să primești.”**

Fapte 20:25 NTR

NATALIA ZSOLDOS
Biserica "Betania", Tg. Mureș

implinire

unicul motiv!

*"Cel neprihănit se
bucură în Domnul
și în El își caută
scăparea, toți cei cu
inima fără priha-
nă se laudă sunt
fericiți."*

Ps. 64:10

În fiecare an, lumini aprinse, brazi împodobiți, prăjituri colorate, cadouri și mii de motive false de bucurie. Plimbări disperate prin magazine, aglomerație, coșuri pline, milioane de daruri, milioane de instalații și decorațiuni reprezentând Crăciunul. Îmi amintesc perioada, când eram un mic copil și singurul meu motiv de bucurie adus de sărbătoarea Crăciunului, era Moș Crăciun. Cu trecerea timpului, am început să mă bucur tot mai mult de Crăciun și am ales un total alt drum, spre motivul adevărat de bucurie al acestei sărbători. Am început să umblu ca magii, după Steaua ce strălucea pe cer, în înalt.

Steaua ce vestea și aducea adevărata bucurie, nașterea Marelui Împărat. Drumul spre stea, un drum în închinare, cu o bucurie mare în suflet. Ca și păstorii, am ascultat vocea îngerilor care simțeau adevărata bucurie și am continuat căutarea. Am găsit o iesle, înfășat pe al Lumii Salvator, simțeam cea mai mare bucurie, cea a nașterii lui Isus și salvării noastre. Un unic Împărat, un unic Salvator, o unică speranță, singurul motiv de bucurie și închinare. Isus a chemat pe toți copiii Lui să se bucure și să trăiască o bucurie veșnică.

Așa că, voi oameni, oriunde v-ați afla ascultați chemarea Sa, astăzi să ne închinăm toți la iesle, să ascultăm acest copil ce va oferi eliberarea și mântuirea.

De Crăciun ați primit cel mai frumos dar, deschideți-l acum, bucurați-vă, primiți-L pe Isus în viața voastră.

Așa că, BUCURAȚI-VĂ !

MOȘTENIREA

(...) dar oare despre mine cine-și va mai aduce aminte când nu voi mai fi?
Și pentru cât timp? Și cum se va vorbi despre mine? Voi fi făcut vreo
diferență în lumea asta? Îmi voi fi lăsat amprenta pozitivă asupra câtorva
suflete măcar?
An după an trec prin viață – ce voi lăsa în urmă?

Iată-ne iarăși în prag de An Nou! În momente ca acestea sunt tot mai cercetată de vremelnicia lucrurilor materiale, dar nu doar a lucrurilor, ci și a noastră, a oamenilor. Cu greu îmi aduc aminte de bunicii mei care au trecut în veșnicii prea de timpuriu – (...). Este fascinant să auzi oamenii vorbind despre cineva care tocmai a murit! Știți la ce mă refer?

Era frumoasă! Era așa înțeleaptă! Mereu avea o vorbă bună! Niciodată nu zâmbea, era cam acră... Generozitatea ei m-a impresionat până la lacrimi... Ce femeie zgârcită – n-a dat nimic nimănui! Avea o credință mare... Vorbea numai de bine... Mereu se văita...

Dar eu? Cum mă văd alții? Ce-aș vrea să se spună despre mine acum și atunci când nu voi mai fi? Ce moștenire voi lăsa celor care vin după mine, prietenilor mei, copiilor mei, nepoților mei?

Răsfoind paginile Bibliei am ajuns la un verset care m-a impresionat deoa-rece mi-a arătat ce moștenire valoroasă pot lăsa în urmă. Sunt cuvinte adresate de Sfântul Apostol Pavel mai tânărului său ucenic Timotei: "Îmi aduc aminte de credința ta neprefăcută care s-a sălășluit mai întâi în bunica ta Lois și în

mama ta Eunice, și sunt încredințat că și în tine." (2 Timotei 1:5). Lois și Eunice au știut să-i lase lui Timotei o moștenire care conta – credința neprefăcută!

Eu ce voi lăsa în urmă?

Aș putea lăsa după mine multe lucruri ... dar tot gândindu-mă la ele am ales patru care mă reprezintă și mi s-au părut fundamentale. Pe toate patru le văd ca fiind în clară opoziție cu alte patru moșteniri pe care le-aș putea lăsa. Haideți să le luăm pe rând.

1. O CREDINȚĂ, NU O TRADIȚIE

Ce vreau să spun prin credință? "O încredere neclintită în lucrurile nădăduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd" (Evrei 11:1). Nu un ritual, nu niște superstiții, ci o credință vibrantă care mă ajută să trec prin văile vieții, prin dureri, prin dezamăgiri, care mă ajută să

sper într-o lume mai bună dincolo de moarte. Asta e credința pentru mine – ceva personal, o legătură invizibilă dar permanentă și puternică cu Dumnezeu, Tatăl meu din ceruri.

Credința se manifestă și prin ceea ce fac. Fac lucrurile din convingere, nu doar pentru că așa fac toți sau așa au făcut și părinții mei. De curând vorbeam cu soțul meu despre cât de fără sens și grea mi s-ar părea viața fără credință. Probabil că aș îngroșa și eu rândurile depresivilor din țara noastră care se înmulțesc constant! Aș vrea ca toți cei care mă privesc, inclusiv copiii mei, să fie convinși de exemplul credinței mele care trece dincolo de ori-

ce îndoială chiar și când toți ceilalți aleg să se îndoiască, să fie răi sau să batjocorească.

În România copiii nu mai sunt obligați să participe la orele de religie din școli. Nu dezbat acum calitatea orelor de religie, dar vreau să spun cu tristețe că în urma unei ședințe cu părinții la școală am fost surprinsă de generația părinților care vin după generația mea, de vehemența și aroganța cu care vorbeau despre religie, despre inutilitatea ei. Într-o lume care devine tot mai digitalizată, tot mai evoluționistă, materialistă și rece, vreau să le transmit copiilor mei bucuria, siguranța, ocrotirea și ajutorul credinței fără de care, după cum spunea Poirot, un faimos detectiv din romanele polițiste ale Agathe Christie, "toți ne-am pierde mințile"!

2. O TRĂIRE, NU O TEORIE

Sesizați diferența? Poate știți vorba aceea: "să faci ce zice popa, nu ce face popa!" Dar cuvintele nu sunt la fel puternice ca exemplul. Mi-aduc aminte cu zâmbetul pe față de nuvela "Popa Tanda" de Ioan Slavici. Ea vorbește despre un preot transferat dintr-un sat bogat într-unul sărac, plin de oameni lenși. Depinzând de dărnicia oamenilor din sat, Popa Tanda începe să le predice duminica despre hărnicie, despre cum să muncească și ce să facă. Nicio schimbare. Începe apoi să-i caute pe-acasă și să-i certe, să-i oprească pe ulițe ca să-i muștruluiască, să-i bârfească prin sat și ... nimic, nicio schimbare. În final preotul se aruncă cu fața la pământ înaintea lui Dumnezeu, cerându-și iertare pentru răutatea lui. Acum înțelesese totul. Plecă acasă și începu să-și repare gardul. A doua zi schimbă acoperișul. Săptămâna următoare săpă straturile din curte și plantă niște flori. Nu după mult timp alți săteni îi urmară exemplul. După câțiva ani satul nici nu mai putea fi recunoscut. Era o splendoare de sat cu oameni gospodari. Puterea exemplului bate oricând puterea cuvântului!

Nu pot să-i spun copilului meu sau vreunui cunoscut, să nu minți, dacă eu mint. Nu pot cere generozitate, dacă eu niciodată nu dau. Nu-i pot pretinde să vorbească frumos, dacă eu zbier mereu. Nu-i pot cere să citească dacă nu mă vede niciodată cu o carte în mână. Nu-i pot cere să fie harnic, dacă stau mereu la TV sau pe facebook. Nu-i pot cere să se roage, dacă nu mă vede niciodată rugându-mă și dacă nu mă rog cu el prin crizele mici și mari ale vieții.

Sunt atâtea vorbe care ilustrează puterea exemplului: "Ce naște din pisică, șoareci mănâncă." "Așchia nu sare departe de trunchi."

Dacă vrei ca și copiii tăi să trăiască într-un anume fel, trăiește tu așa mai întâi. Exemplu, nu vorbe – trăire, nu teorie!

3. UN CĂMIN, NU O CASĂ

Câtă presiune pe bieții părinți să-i poată ajuta pe copii să aibă o casă, să le-o dea la nuntă sau după ce n-or mai fi ei, să le-o construiască în curtea lor, să-și vândă grădina, să facă cumva. Și nu e rău, având în vedere cât de greu este să obții o casă în zilele noastre! Mi-e milă totuși de cei ai căror copii au plecat din țară sau se ceartă ca să-și împartă moștenirea. Atunci care e soluția? Soluția parțială este să-i înveți să aibă un cămin – fie închiriat, fie în proprietate. Da, un cămin, adică diferența dintre o casă și acasă. Casa e făcută din cărămizi, căminul din oameni, din atmosfera din casa de cărămizi.

Îmi vine în minte exemplul unei prietene dragi care este foarte harnică și perfecționistă cu curățenia în casă. Totuși, ori de câte ori merg la ea, eu sau împreună cu familia, insistă să nu ne descălțăm căci covoarele au fost făcute pentru noi, nu noi pentru ele. Nu vreau să susțin nedescălțul, vreau doar să spun că mereu mă simt foarte prețioasă mergând acolo. Cafeaua e delicioasă chiar dacă e cu zahăr, cum nu o beau de obicei. Mâncarea e gustoasă. Conversația mereu pozitivă. Dragostea transpare din tot ce se întâmplă acolo. Un cămin – o femeie superbă care și-a schimbat "vechitura de casă", cum îi place ei s-o numească, într-un loc al încurajării.

O altă prietenă are un cămin la bloc. E unul din cele mai frumoase apartamente pe care le-am vizitat, prietena mea având un puternic simț estetic. Dar nu asta mă face să nu mai vreau să plec de-acolo, ci altceva. Sentimentul de siguranță, de pășire în altă lume, una frumoasă, împărtășirea unor gânduri alese cu prietena mea, conversațiile alese, destăinuirile adânci ale unor suflete pereche, rugăciunile înălțate împreună. Mi-e totdeauna greu să plec. Atmosfera de acolo îmi dă o stare de bine.

Îmi doresc din suflet ca și casa mea să fie un cămin pentru copiii mei, pentru soțul meu și pentru alții care au nevoie de o vorbă bună și de căldură omenească. Copiii mei au ajuns să iubească mica noastră casuță pentru că e acasă, e căminul lor, locul unde suntem noi, părinții, locul unde sunt iubiți și protejați, locul unde alții vin la masă sau la o cafea, locul în care plănuim împreună cum să facem cadouri altora, locul unde învățăm să fim buni, să fim

generoși, să fim creștini.

Vreau ca alții să-mi admire nu casa, ci căminul. Să fie un loc de odihnă a sufletului și trupului pentru ei, așa cum și eu m-am odihnit uneori în căminele prietenelor mele. Nu e nevoie să ai o casă mare, modernă sau să fii bucătăreasă pe la nunți ca să poți să-ți deschizi casa – trebuie doar să-ți pese de alții suficient încât situația materială să nu mai conteze. Deschide-ți inima și-ți vei deschide și casa. DA, vei deveni vulnerabilă, dar bucuria pe care o vei simți va compensa din plin toate cheltuielile!

4. DRAGOSTE, NU OBLIGAȚIE

Dragostea este umbrela care face ca toate cele de mai sus să nu fie o povară, ci o bucurie. Vreau să găsesc cu bucurie pentru ca copiii mei să înțeleagă că nu o fac doar din obligație, ci pentru că-i iubesc. Vreau să-i ajut cu temele nu doar ca să ia note bune, ci pentru că-i iubesc și vreau să le ușurez poverile. Vreau să pun interesele lor deasupra alor mele nu pentru că sunt cine știe ce martiră, ci pentru că-i iubesc.

La fel stau lucrurile și în domeniul spiritual. Nu vreau să merg la biserică din obligație, ci pentru că-L iubesc pe Dumnezeu. Nu vreau să mă rog și să citesc din Biblie din obligație, ci pentru că-L iubesc pe Dumnezeu și asta mă apropie de El. Nu vreau să spun altora despre Dumnezeu din obligație sau de frică, ci pentru că-i iubesc pe oameni.

Dragostea, acest cuvânt atât de abuzat, este secretul fericirii. "Credința face totul posibil, iubirea face totul ușor!" Ce putere zace în această asociere!

Deci, în concluzie, aș vrea să se spună despre mine că am fost o femeie credincioasă, că am trăit ceea ce am vorbit, că am avut un cămin primitiv și că s-a simțit dragoste în tot ceea ce făceam.

Huuu ... mai am un pic până acolo, dar mă străduiesc. Nu vreți ca împreună să lăsăm celor care vin după noi o moștenire nestricăcioasă și neprețuită? Haideți ca în anul 2018 să fim femei darnice, credincioase, primitoare, calde și iubitoare! Așa vom urma exemplul lui Hristos. Doar așa se va vorbi și despre noi frumos când nu vom mai fi!

MARIA ȘEICAN

De Maria Șeican
Biserica Baptistă „Renașterea”,
Sibiu

DE LA IESLE, LA CALVAR

Când ne-amintim de iesle
Cu mii de ani în urmă
Și cum s-a dat de veste
Păstorilor de turmă,
Ne-apare-n față-o cruce
Pe care tu-ai murit
Stropită cu-al tău sânge
Căci lumea ai iubit.

Născut un prunc în sărăcie,
Deși, erai un împărat
Așa a fost, în carte scrie
Și umilință -ai îndurat.
Dar, nu atunci ți-a fost greu
Ci, când pe cruce ai strigat
Iar, bicele loveau din greu
Dar, tu părinte m-ai iertat.

Puteai, să vii într-un palat
Nu-n grajdul cu miros de oi,
Și totuși, ingeri au cântat
Si-acuma îți cântăm și noi.
Apoi, ai fost pus în mormânt
Dar moartea tu ai biruit,
Și- n cer, și-aicea pe pământ
Ca REGE - ai fost și esti mărit.

Lăsat-ai cerul, pentru-un staul
Să pătrunzi în lumea noastră
Ți-a fost greu iubit tezaur
În a inimii fereastră,
Mult mai grea a fost jertfirea
Când tu însuși erai viață
Dar așa ți-a fost menirea,
Ca noi să ieșim din ceață

Irod, când a ucis copii
S-a-ngrozit lumea de frică
Dar tu ai vrut să-i apropii

Să le dai viața-ntr-o clipă.
Însă Ioan topit la cruce
De o dragoste curată
Chiar și la mormânt se duce
Căci el te iubea ca tată.

Azi la magi când cugetăm,
Și la darurile duse
Parcă, tot mai pregetăm
Deseori uităm ISUSE
Bătut-au cale lungă
S-ajungă să te vadă
Pe noi neputinți ne-alungă
Și de creștini nu dăm dovadă.

Tot cei mai scump ei ți-au adus
Căci te vedea ca pe un REGE
Dar noi, ce ți-am dat ISUS?
Și ce-am știut a culege?
Ne-ai așteptat în închisoare
Și la bolnavi, să-i cercetăm
Dar, parcă nepăsarea-i mare
Și mai nimica nu îți dăm.

Dar azi, ajută-ne o tată
Să-mpletim starea divină
Cu post și rugă strigată
Că el a promis c-o să vină.
Ne-amintim doar la Crăciun
Și la Paști c-a inviat
Că s-a născut și este bun
Ci, să-l avem mereu ca Împărat.

Și- n fiecare zi și ceas
Să împletim ruga cu fapte
Atât e tot ce ne-a rămas
Brodând calea cu nestemate.
Așteptând în post și rugăciune
Să nu ne amăgim că izbăvește
Și perlele credinței cum se spune,
Sa le avem în inimă caci el traiește!

El, a dat tot, iar noi nimic
Și ne mirăm că suntem goi
Să țesem hainele de borangic,
Căci vremurile spun: vin după voi!
Corabia e gata, doar să urcam în ea
Candela fie plină, fecioara înțeleaptă!
Trezește-te mireasă! nu mai suspina
Începe sărbătoarea! Mirele te-așteaptă.

GETA LUPOIU

SĂ IUBIM CEEĂ CE IUBEȘTE

Domnul Dumnezeu!

IUBIREA, aspect vital al existenței umane, include mai multe trăsături de caracter: bunătate, dăruire, dărnice, slujire, milă, afecțiune, ajutor... Iubirea nu este un simplu sentiment, cum adesea este percepută de lumea cotidiană.

Dacă însuși El, Elohim – Creatorul, este Dragoste, ne dăm seama de măreția, strălucirea, complexitatea și noblețea iubirii. Care ființe vii ar putea trăi fără iubirea Creatorului care a, „dăruit tot ce privește viața” începând cu aerul, apa, hrana și alte condiții de existență?

„Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața...” (2 Petru 1:3). Cuvântul „dăruit” include iubirea; cum dăruim un cadou cuiva? Cu drag, cu iubire. Să iubim ceea ce iubește Creatorul este o provocare extrem de mare!

1. Adonay Elohimul nostru, iubește pe Fiul Său, Adon Yeshua HaMashiach-Domnul Isus Cristos:

„Tatăl iubește pe Fiul, și a dat toate lucrurile în mâna Lui” (Ioan 3:35) sau „căci Tatăl iubește pe Fiul, și-l arată tot ce face; și-l va arăta lucrări mai mari... Ioan 5:20.

„Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele...” (Ioan 14:15), suntem îndemnate de Însuși Adon Yeshua – Domnul Isus.

2. Adonay Elohimul nostru, iubește curăția de inimă:

„Știu Dumnezeu, că tu cercetezi inima și că iubești curăția de inimă” 1 Cronici (29:17). Mare autocontrol trebuie să ne facem pentru orice lucrare pe care o facem! Suntem chemate să facem totul în Numele Lui: „...faceți totul în Numele lui Adon Yeshua- a Domnului Isus” (Coloseni 3:17).

3. Adonay Elohimul nostru iubește dreptatea:

„Adonay- Domnul este drept, iubește dreptatea” (Psalmul 11:7); „Căci Domnul iubește dreptatea, și nu părăsește

pe credincioșii Lui” (37:28). Ce bucurie avem în suflet când acordăm ceea ce se cuvine celui ce ne-a ajutat, ne-a slujit... cu atât mai mult, cu cât avem imediat și promisiunea.

4. Adonay Elohimul nostru iubește dreptatea neprihănirea:

„El iubește dreptatea și neprihănirea” (Psalmi 33:5, 45:7).

De ce sunt asociate cele două aspecte caracteriale? Cel ce este drept, nu are păcat. „Suflet de femeie” pur, curat, fără păcat- neprihănit, este ceea ce cred, că dorește orice femeie de bună credință

5. Adonay Elohimul nostru-Domnul Dumnezeu nostru El își iubește Creația Sa: vie și nevie. Plantele, animalele și oamenii constituie Biosfera (creația vie), este susținută și îngrijită de El, Creatorul, prin Fiul Său.

Sufletul de femeie va susține, va îngriji, va iubi ceea ce a creat Adonay. Și celelate Sfere ale Globului pământesc, și tot Universul creat de El, să le iubim! Dacă-L iubim pe El, iubim și lucrările Lui. Dragostea Lui Elohim- Dumnezeu însă pentru oameni, este specială. „Scrisoarea de dragoste” către omenire Cuvântul Său, cuprinde o infinitate de aspecte ale iubirii Lui, pentru ca omul să trăiască fericit.

Expresia cea mai înaltă a iubirii omului, este redată în citatul biblic: „Fiindcă atât de mult a iubit Elohim lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (Ioan 3:16). Această iubire este pentru toți oamenii, pentru oricine, indiferent de naționalitate, vârstă, funcții sau orice altă diferență. Deci El ne-a iubit, ne iubește și ne va iubi pe toți oamenii. Adon Yeshua HaMashiach a învățat pe ucenicii Săi multe aspecte ale iubirii. Aceștia le-au transmis la alții, prin Cuvânt și prin însăși viața lor, iar noi le luăm exemplul transmițându-le mai departe.

Luând exemplul lui Adon Yeshua Ha-

Mashiach-Domnul Isus, și având în față porunca: „iubește aproapele ca pe tine însuși”, cum vom iubi? Sufletul de femeie, va iubi, va urma exemplul dat de El!

6. Și ce mai iubește Adonay?

„Adonay iubește porțile Sionului” (Psalmul 87:8).

Adonay nu a încetat nici o clipă să-i iubească poporul ales.

„Iar dacă unele din ramuri au fost tăiate, și dacă tu, care ești dintr-un măslein sălbatic, și ai fost altoit în locul lor, și ai fost făcut părtaș rădăcinii și grăsimii măslinului, nu te fâli față de ramuri, să știi că nu tu ții rădăcina, ci rădăcina te ține pe tine. Dar ce vei zice: Ramurile au fost tăiate, ca să fiu altoit eu. Adevărat au fost tăiate din pricina necredinței lor, și tu stai în picioare prin credință: „Nu te îngâmfa, ci teme-te! Uită-te la bunătatea și asprimea lui Elohim- Dumnezeu: asprime față de cei ce au căzut și bunătate față de tine, dacă nu încetezi să rămâi în bunătatea aceasta; altminterea, vei fi tăiat și tu” (Romani 11: 17-22).

În Scripturi scrie în mai multe rânduri: cine va binecuvânta și se va ruga pentru Israel și Ierusalim, va fi binecuvântat, iar cine va blestema pe poporul lui și Orașul Marelui Împărat va fi blestemat. Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul și veseliți-vă cu el, toți cei ce-l iubiți;... (Isaia 66:10).

Să iubim ceea ce iubește Adonay Elohimul nostru, este o provocare, cred plăcută Lui, pentru că ne ajută să-L cunoaștem mai îndeaproape, să facem tot mai mult, ca El!

MARIA POPA

”Scumpa mea prietenă,

În ultima ta scrisoare mi-ai mărturisit că te confrunți cu o perioadă în care te întrebi ce rost are viața ta?

Mi-ai spus ca toată viața ta te-ai străduit să fii o persoană bună, de nădejde și plăcută celor din jur. Totdeauna te-ai străduit să faci lucrurile bine atât în familie cât și la serviciu, să nu faci rău nimănui, ai avut milă și ai făcut multe fapte bune ajutându-i și pe alții. Crezi în Dumnezeu, te rogi Lui și ți-ai dorit ca Dumnezeu să fie mulțumit de tine. Ai făcut totul ca să fii mulțumită de tine însăși, apreciată și iubită de oameni și erai fericită.

Dar acum, mi-ai spus c-ai obosit și simți că nu mai poți ține pasul cu tine însăși, te simți dezamăgită de tine și de oameni și departe de Dumnezeu. Crezi că nimeni nu te mai iubește așa cum ești, când nu ai nimic de oferit, că nimănui nu-i pasă cu adevărat de tine. Inima ta suferă că nimeni nu înțelege prin ce treci, te simți bolnavă și respinsă. Treptat, fără să-ți dai seama ți-a dispărut acel sentiment al fericirii și plinătății sufletului. Mi-ai mărturisit că de-a lungul timpului ai investit mult în dezvoltarea ta personală, în cariera ta și te-ai deprins să gândești pozitiv, dar nimic din toate astea nu-ți sunt de ajutor acum. Ți-e teamă de viitor și simți că nu poți merge mai departe cu povările tale de zi cu zi.

Recunosc acest tablou fiindcă am fost eu însămi în această situație cu ani în urmă... orice faceam nu mai aveam pace...simțeam că există ceva mai mult și mi-am dorit acel lucru și-atunci am început să-l caut pe Dumnezeu ca să-l cunosc.

Chiar dacă acum ești tristă și-ți simți inima goală și crezi că nu mai ai nimic de oferit, te rog să nu te lași cuprinsă de disperare fiindcă Dumnezeu ți-a pregătit deja Calea de a fi cu adevărat fericită. Dumnezeu are pentru tine mântuire, vindecare și o veșnicie de petrecut împreună cu El, începând de acum. Este vorba despre Fiul Său, Isus Hristos prin care au fost create toate lucrurile și prin care le ține în existență și astăzi. Și pentru că Dumnezeu este dragoste, Dumnezeu ne-a transmis tuturor oamenilor o scrisoare de dragoste prin care ni se descoperă pe Sine și dorința din inima Lui pentru noi. În această scrisoare,

Cuvântul Lui scris numit și Biblia sau Sfânta Scriptură, găsim scris că:”La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fara El.”(Ioan 1.1-3)

De aceea te îndemn să începi să citești și să studiezi Biblia ca pe o scrisoare de dragoste de la Persoana care te iubește cel mai mult, Dumnezeu.

Din Biblie aflăm cum toată creația își are începuturile din veșnicie la sfatul lui Dumnezeu și a fost făcută perfectă. Dar pentru că primul om creat de Dumnezeu, Adam a păcătuit prin neascultare de Dumnezeu, relația dintre om și Dumnezeu s-a rupt iar noi toți ne-am născut întinați de păcat și toți am păcătuit devenind ”morți în greșelile noastre”(Col.2.13). Adevărul este că toți simțim această despărțire...este o depărtare de Dumnezeu pricinuită de păcatele noastre. În adâncul sufletului nostru putem simți indiferență față de Dumnezeu și căile Sale sau răzvrătire față de El....orice ar fi, este o dovadă a ceea ce Dumnezeu numește „păcat”. Păcatul aduce moarte în viața noastră, adică despărțirea spirituală de Dumnezeu. Încercarea noastră de a fi fericiți pe alte căi, cum ar fi prin faptele noastre bune, prin a fi virtuoși sau religioși, ne aduce o și mai mare nefericire pentru că nu reușește să umple perfect golul din inima noastră.... este ceea ce am simțit și eu la un moment dat în viața mea și ceea ce simți și tu acum, draga mea prietenă. Dar avem o veste bună draga mea! Însă Dumnezeu, în dragostea și suveranitatea Lui a pus la punct încă din veșnicie, planul de răscumpărare din păcat a rasei umane prin însuși Fiul Său, încât oricine crede să poată intra într-o relație personală cu El.

Astfel este scris: ”... când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său,ca să răscumpere pe cei ce erau sub Lege, pentru ca să căpătăm înfieri.” (Gal.4.4).

Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu s-a întrupat pe pământ cu scopul prestabilit ca prin tot ceea ce a făcut El să ni-L arate pe Tatăl (In.14.9) și să ne răscumpere din păcat prin jertfa Lui pe cruce. Isus Hristos este Dumnezeu venind la noi, deoarece Biblia ne spune: ”Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.” (2 Cor.5.19). Isus Hristos a murit în locul

nostru, din dragoste pentru noi, ca să nu fie nevoie să murim noi fără Dumnezeu. Aceasta este cu adevărat o veste bună pentru noi!

Prin faptul că în El nu s-a găsit păcat Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți L-a înălțat la El și șade astăzi la dreapta Lui Dumnezeu în slavă. Astfel Isus ne-a dovedit pentru totdeauna că are dreptul de a promite viața veșnică – că este, într-adevăr, Fiul lui Dumnezeu și singura Cale de a-L cunoaște pe Dumnezeu. De aceea a spus El: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața; nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.” (In.14.6). Prin credința în jertfa Lui, noi am murit împreună cu El, și viața noastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu (Col.3.3).

Ca urmare, acesta a fost planul pus la cale de Dumnezeu și nu există o altă cale rânduită de Dumnezeu ca să venim la El, și sa fim cu El acum și în veșnicie.

Scumpa mea prietenă! Biblia ne învață că toți oamenii suntem parte în planul grandios al lui Dumnezeu care implică creația și mântuirea oferită. Dar pentru a avea o relație personală cu Dumne-

”De aceea îți scriu astăzi, draga mea prietenă: pentru că Dumnezeu dorește acum să-L cunoști pe El, să știi cât de mult te iubește, cât de mult îi pasă de tine și de viitorul tău!”

a scrisoare deschisă

zeu, nu este suficient să știm ce anume a făcut Isus pentru noi și ce ne oferă El, ci trebuie să-L primim în viața noastră. Cuvântul lui Dumnezeu spune simplu:„Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.” Noi îl putem primi pe Isus în inima noastră prin credința în El. Ca și tu să poți beneficia de ispășirea făcută de sângele vărsat pe cruce al Domnului Isus Hristos trebuie să crezi că Isus Hristos este Fiul al Lui Dumnezeu și că jertfa Lui este atotsuficientă ca să fii iertată de păcate. Apoi trebuie să-L inviți să te călăuzească și să te îndrume în viață. Ca efect al acestei credințe vei primi o viață nouă prin Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Vei primi în inimă o pace și o bucurie care vin de la Dumnezeu și care nu mai depinde de ce poți face tu sau cei din jur. Cu Dumnezeu nimic nu este la întâmplare. În planul Lui tu te-ai născut la timpul hotărât de

Dumnezeu, în locul și modul hotărât de Dumnezeu. Ai fost înzestrată în mod unic cu daruri spirituale și abilități speci-

fice împlinirii destinului tău. Dumnezeu te-a creat în mod minunat!

Așa cum ne spune psalmistul:”Tu mi-ai întocmit răunchii, Tu m-ai ținut în pânțelele mamei mele:”Te laud că sunt o făptură atât de minunată. Minunate sunt lucrările Tale, și ce bine vede sufletul meu lucrul acesta!”(Ps.139.13-14).

Dacă îi permiți lui Isus Hristos să-ți conducă viața El îți va forma treptat caracterul asemeni Lui și vei putea împlini scopul lui Dumnezeu cu viața ta. Aceasta îți va da cu adevărat sens și bucurie în viață pentru că:”... noi suntem lucrarea Lui, zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune, pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte ca să umblăm în ele.”(Efes.2.10). Un scriitor creștin a făcut această afirmație care sper să te ajute:

”Chemarea ta este acolo unde bucuria ta cea mai mare se intersectează cu nevoile lumii.” (Frederick Buechner).

Scumpa mea prietenă, astăzi Dumnezeu îți vorbește ție personal și te cheamă

pe nume la El. Dumnezeu nu este departe de tine ci:”Domnul este aproape de cei cu inima înfrântă și mântuiește pe cei cu duhul zdrobit” (Ps. 34:18)

Pentru că, atât de mult te-a iubit Dumnezeu încât L-a dat pe singurul Lui Fiul ca să crezi în El și crezând să nu pieri ci să ai viață veșnică! (In.3.16). Nimic mai puțin decât Dumnezeu în inima ta nu te va împlini cu adevărat. Vei alege și tu sa te încrezi în Isus Hristos pentru veșnicia ta?

Chiar azi am primit de la o bună prietenă și soră în credință un e-mail cu următorul text și am știut ca Dumnezeu vrea sa-ți trimit și ție acest mesaj:„Când ești iubit de Dumnezeu, ești cel mai împlinit, tot ce trebuie să faci este să crezi și să-L iubești și tu pe El.”

Nădăduiesc să primești bine în inima ta aceste rânduri. Mă rog Domnului să-ți vindece inima și să împlinească promisiunile Lui cu viața ta. Aștept cât mai curând vești de la tine.

Dumnezeu să te binecuvânteze!

Cu dragoste, prietena ta C.

Crafteria

cadouri de Crăciun

Crăciunul... momentul în care Mesia a coborât pe pământ, momentul în care pentru omenirea întreagă nu s-a născut doar un copilăș într-o iesle. S-a născut speranța, dragostea, sacrificial și salvarea. Acolo, într-un loc uitat, Cel ce avea să rupă lanțurile păcatului, s-a născut. Răspunsul a milioane de rugăciuni se afla în bătaia inimii unui prunc.

Pentru că a venit pe lume umil, într-un loc sărman și pentru că tot ce ne înconjoară, creația lui Dumnezeu e atât de vastă și frumoasă, am încercat ca în compunerea acestor decorațiuni să folosesc multe materiale naturale, în special lemn.

Astfel, într-o plimbare în familie, undeva în apropierea unei păduri, puteți găsi majoritatea materialelor. Cei mici cu singuranță vor fi mai mult decât încântați să vă ajute!

Proiectul 1

O activitate pe care o puteți realiza împreună cu copiii. Permiteți-le copiilor să dea frâu liber imaginației:

Aveți nevoie de:

- **Bețe de lemn**
- **Pistol de lipici/atevareze de silicon**
- **Foarfecă**
- **Opțional:**
- **Vopsea acrilică**
- **Pensulă**
- **Decorațiuni, sclipici, etc.**

Pasul 2:

Lipiți bețele astfel încât să creeze forma dorită. Eu am ales să fac un fulg de nea.

Pentru început, am făcut capetele. Pentru că fulgul meu are 6 laturi, am tăiat 6 bețe în 2. Le-am lipit apoi pe un băț întreg ca în imaginea alăturată:

Pasul 3

Baza: lipiți 3 bețe, pe mijloc, în formă de stea. Pe fiecare latură a stelei, lipiți capetele confecționate anterior:

E gata!

Proiectul 2

Decorațiune acesta se poate confecționa cu materiale pe care le găsiți în natură.

Veți avea nevoie de:

- **Crengi**
- **Sfoară – eu v-am propus 3 variante posibile**
- **Foarfecă**
- **Conuri**
- **Felii de lemn**
- **Clopoței**
- **Bile de lemn (globuri de lemn)**
- **Scotch / bandă de mascare**
- **Vopsea acrilică albă și orice alte culori doriți**

Pasul 1 – Pregătirea ornamentelor

Cu bandă de mascare delimitați zona pe care doriți să o pictați.

Odată ce se usucă vopseaua eu am hotărât să fac niste franjuri pentru globurile de lemn.

Am pus în 2 sfoara, am legat-o la mijloc cu o bucată de sfoară mai lungă. Am apoi, am legat o bucată de sfoară aproape de nodul anterior. Am tăiat capetele și am deșirat puțin sfoara.

Sfoara lungă, a fost mai apoi introdusă prin globurile de lemn pictate. Conurile de brad se leaga spre bază cu sfoară. Opțional, se pot picta cu vopsea acrilică albă.

Prindeți și clopoțeii și feliile de lemn cu sfoară

Pasul 3 – Baza

Crengile trebuie tăiate la aceeași dimensiune, iar mai apoi legate spre capete cu sfoara folosită pentru ornamente (se pot combina și mai multe tipuri de sfoară). Nu uitați să lăsați sfoara mai lungă, așa încât decorațiunea să poată fi prinsă/agățată.

Eu am ales să las câteva crenguțe în relief, pentru un aspect natural. Crenguțele se pot vopsi cu vopsea acrilică albă.

Decorațiunea este aproape gata. Trebuie doar agățate ornamentele.

Opțional, se poate adăuga o instalație cu becuțe.

Poate fi folosit ca și decorațiune pentru ușa de intrare, piesă de accent în living sau deasupra mesei de Crăciun. Se poate confecționa și la o dimensiune mai mare, cu ajutorul unor crengi mai lungi.

De asemenea, se pot înlocui ornamentele inspirate din natură cu globuri strălucitoare din comerț.

Proiectul 3

Materiale necesare:

- Coroniță din material lemnos (sau imitație)/ paie
- Sfoară
- Foarfecă
- Conuri
- Panglică
- Globuri
- Pistol de lipit și câteva rezerve

Confecționarea este ușoară. Se lipesc cu pistolul de lipit elementele prezentate mai sus. Rezultatul poate fi personalizat după preferințe. Eu am vrut să las coronița cât mai simplă. Am ales și o panglică mai lată decât cea prezentată în imaginea anterioară. Pentru o pată de culoare am ales să vopsesc blie de lemn cu arâmiu, iar mai apoi să le adaug și pe acestea coroniței.

Coronița poate fi folosită ca și decorațiune pentru ușa de la intrare, sau ca și ornament pe masa de Crăciun, adăugând o lumânare în mijlocul coroniței.

Sper că veți reuși să confecționați decorațiunile exact așa cum vă place vouă. Cei mici, soțul, o soră, o prietenă, mama, sau pur și simplu o persoană dragă s-ar bucura cu siguranță să vă ajute.

Pentru că sărbătorile se apropie cu pași repezi, am vrut să vă ofer și eu ceva. Așadar, mai jos găsiți un voucher cu o reducere de 10% la orice produs/produse lucrate cu drag, la Crafteria.

Produsele le găsiți pe:

<http://www.facebook.com/crafteriaatelier>

Pentru a beneficia de reducere, tot ce trebuie să faceți e să îmi trimiteți o poză cu voucher-ul la momentul comenzii, iar mai apoi la predarea comenzii să îmi prezentați și revista, dacă se poate.

Sărbătoarea nașterii lui Isus să vă umple casa de pace, bucurie și speranță!

"Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii." Isaia 9:6

Mulțumesc pentru atenție! Domnul să vă binecuvânteze!

DIANA UJICĂ - Crafteria, atelier de creație

"Dacă nu mergi Tu Însuși cu noi nu ne lăsa să plecăm de aici!" (Exod 33:15)

O zi de An Nou, este o bornă kilometrică pe drumul nostru spre eternitate.

la începutul anului

Mai demult, într-o iarnă am decis că este timpul să mergem cu copiii la munte, ca să învețe să schieze. După un urcuș cu peripeții, am fost răsplătiți de o imagine de basm: zăpada ne amintea de troienele copilăriei, și parcă fiecare fulg ne ura bun venit într-un dans de ultimă închinare a misiunii cerești. În razele asfințitului totul părea feeric, nepământean, și parcă așteptam să coboare îngerii cu mesaje divine.

Am fi rămas multă vreme admiratori ai acestei împărății albe, însă nerăbdarea copiilor de a ajunge la pârtie ne-a adus la realitate.

Până ne-am cazat, până ne-am închiriat schiurile, o ceață densă a îngustat orizontul, dar nu și entuziasmul copiilor. Se vedeau cel mult zece metri din pârtie.

Cu mult curaj, fiecare și-a pus schiurile și rând pe rând au început coborârea cu bucuria primului zbor.

După câteva ore, epuizarea i-a făcut în cele din urmă să capituleze, astfel că ne-am întors la cabană. N-am să uit niciodată exclamațiile lor cu mulți decibeli și bucuria de a fi reușit să alunece cu schiurile fără antrenament, fără profesor.

A doua zi, cu graba cea mai mare, ne-am întors la pârtie cu dorința de a repeta experiența din ajun, dar, stupoare! Ceața s-a ridicat și abia atunci am văzut pârtia așa cum era în realitate: un coborâș luuung, parcă fără sfârșit, cu obstacole

din loc în loc. Niciun un îndemn nu i-a mai putut determina pe copiii noștri să coboare. Abia după multe ore de încercări și explicații, instructorul angajat i-a motivat să-și frângă teama și să testeze pe porțiuni mai mici ceea ce la început au făcut cu naivitate. Viața noastră, este adeseori asemănătoare experienței de la pârtie. Dumnezeu nu ne arată de la începutul anului întregul traseu al celor 365 de zile. Le ascunde într-o ceață ca să ne încurajeze să înaintăm pe baza promisiunilor Lui, ne asigură că este la capătul "pârtiei", așteptându-ne la linia de sosire. Ne-a pregătit terenul, ne-a pus jaloanele, ne încurajează cu o galerie cerească la fiecare metru înaintat, arzând de nerăbdare să ne întindă cununa răsplătirii!

Cu bune, cu rele, cu bucurii și întristări, fiecare an trece. "Îți doresc un an mai bun!", este cea mai comună urare. Din an în an o repetăm, de atâtea ori încât până acum ar fi trebuit să ajungem într-un timp edenic. Biblia ne spune că numai Dumnezeu încununează anul cu bunătățile Sale și că pașii Lui varsă belșugul (Psalmul 65:11). Bunătatea și belșugul lui Dumnezeu nu înseamnă absența necazurilor, și nici garanția că anul care vine va fi scutit de încercări. Dacă am ști tot ce ne așteaptă, poate am dori să oprim timpul în loc. Promisiunea biblică ne garantează prezența Lui: "Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșit." (Matei 28:20). Poate că

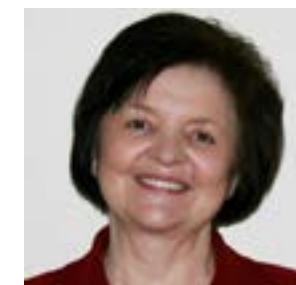
circumstanțele vor depăși resursele și limitele noastre, dar niciodată nu-L vor lua prin surprindere pe Dumnezeu!

Credincioși fiind, știm că orice împrejurare se află în controlul și sub autoritatea lui Dumnezeu și că El are un scop precis în viața noastră.

"Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde." Ieremia 29:11

Ceața aceasta pe care Dumnezeu o îngăduie peste timpul care vine nu are ca scop limitarea orizontului nostru, ci este norul în care El își învâluie prezența. Este provocarea de a îndrăzni să ne depășim limitele, și sub călăuzirea Lui să ne începem zborul pe pârtia noului an. De aceea putem să pășim cu îndrăzneală de fiecare dată când El înnoiește anul.

"Ceața aceasta pe care Dumnezeu o îngăduie peste timpul care vine nu are ca scop limitarea orizontului nostru, ci este norul în care El își învâluie prezența."

ANGELA ȚIPRIȘAN - "LADA CU ZESTRE"

Familia, încotro?

Libertatea de a alege este cu certitudine una dintre cele mai importante posesiuni ale unei ființe umane conștiente și trebuie respectată, însă este crucial ca fiecare persoană să realizeze faptul că omenirea traversează o perioadă istorică în care se face abuz de liberul arbitru.

Individul este expus în permanență unei realități cotidiene de o diversitate care nu cunoaște limite, fără a i se prezenta adevărul față de care trebuie să se raporteze în procesul decizional. Totul se scaldă într-o adâncă și confuză relativitate. Lait-motivul postmodernist susține că totul poate fi orice, oricând, oricum, oriunde și tocmai pentru protejarea liberului arbitru este esențial să ne întrebăm: "Dacă acest lucru este valabil, mai poate fi considerat ceva corect, drept și bine? Dacă da, în ce condiții și cine le stabilește?"

Într-o astfel de realitate, omul este nevoit totuși să ia decizii - pe plan personal, spiritual, profesional și familial. Are în propriile mâini responsabilitatea autodefinirii în toate aceste domenii de viață. Astfel, are pe de o parte toată libertatea de alegere în ceea ce-l privește, iar pe de cealaltă, toate consecințele psiho-somatice și relaționale care derivă din alegerile făcute.

Din perspectiva unor persoane care au studiat de-a lungul anilor ființa umană în toate aspectele ei la pachet cu teoria evoluționistă versus cea creaționistă, concluzia

personală a fost să acceptăm realitatea fizică naturală/ firească a lucrurilor care s-au desfășurat dintotdeauna după aceleași principii morfo-fiziologice, de la detaliu la întreg.

Recunoaștem adevărul unic și absolut în creaționism și principiile scripturale, motiv pentru care fiecare aspect al vieților noastre se ghidează după aceste directive și se subordonează voii suverane a lui Dumnezeu, fără ca viața noastră de familie să facă excepție de la ele. Nu putem nega aspecte și procese naturale precum nașterea, anatomia, sexualitatea, reproducerea, regenerarea, boala sau moartea. Familia, cu rolurile de soț/soție și mai apoi cele de părinte/bunic/străbunic au sens, scop și logică doar în limitele impuse de Cel Care le-a instituit la începutul omenirii, reprezentând totodată premisele dezvoltării unei societăți echilibrate și cheia evoluției civilizației de-a lungul vremilor.

Toate acestea le afirmăm în prezent din poziția de soț-soție și părinți a trei copii, într-un cadru familial întemeiat în urmă cu șapte ani înaintea lui Dumnezeu prin legământul de căsătorie.

Cu adevărat o binecuvântare desăvârșită a Creatorului nostru.

"Recunoaștem adevărul unic și absolut în creaționism și principiile scripturale..."

Zâmbete de copii

Vreau să vă spun 5 ingrediente pentru o copilărie fericită:

Reteta 1

- 30 de lingurițe de pupici pe zi
- 55 grame de îmbrățișări
- 1 miligram de zahăr, adică răsfăț
- 3 cuvinte bune pentru creștere: "Doamne te iubesc!"

Se pun în cuptorul educației (școală).

Cred că aceste lucruri îl fac pe copil, un om de caracter, când va fi mare. Copilului nu îi trebuie doar jucării, pentru că pe el îl face fericit dragostea și Dumnezeu în inima lui.

Reteta 2

Pacient: DRAGOS ȘTEFĂNESCU

Vârsta: cea mai frumoasă

Domiciliul: în inimile noastre

Diagnostic: inima ușor nefericită, cu simptome de tristețe

TRATAMENT:

Dimineața: 5 pupici de la fiecare medic

Amiază: o mini surpriză personalizată

1 îmbrățișare de la fiecare medic

Seara: o scrisoare de apreciere

5 pupici

1 îmbrățișare

Liniste și ordine

A se aplica intensiv timp de o săptămână

Se repetă ori de câte ori este nevoie.

Prof. Doctor: Diana Ștefănescu

Anestezist: Darlene Ștefănescu

Dr. Chirurg: Darius Ștefănescu

Asistent General: Damian Ștefănescu

DIANA ȘTEFĂNESCU
Biserica "Făclia" Cluj-Napoca

Tort de ciocolată

Cel mai simplu și rapid tort de ciocolată.
Pe cât de ușor este de preparat, pe atât de gustos și plin de ciocolată.

Ingrediente pentru blat rapid de ciocolată.

150 g făină
170 g zahăr
170 g unt
3 ouă mari
30 g cacao
4 g praf copt
1 vârf cutit bicarbonat
1 vârf cuțit sare
1 pâstaie de vanilie

Blatul

Punem untul moale, zahărul, sarea, ouăle și semințele păstăii de vanilie, într-un bol mare și le mixăm 2-3 minute. Adăugăm făina, praful de copt și cacaoa, cernute printr-o sită deasă. Amestecăm pâaa se omogenizează și obținem o consistență densă.

Tapetăm o formă de copt cu unt și făină (sau spray nonstick), așezăm aluatul și îl dăm la cuptorul preîncălzit la 180C pentru 25 de minute, sau până trece testul scobitorii.

Eu, am folosit o tavă rotundă mică, cu diametrul de aprox. 18 cm, însă se poate folosi și o formă ușor mai mare.

Lăsăm blatul să se răcească complet, apoi îl tăiem în 2-3 foi.

Ingrediente pentru cremă:

500g mascarpone
200g Nutella
60g zahar pudra
30g cacao

Crema

Amestecăm mascarpone și Nutella cu mixerul, la viteză mică, timp de 1-2 minute. Adăugăm zahărul pudra și cacaoa și continuăm să amestecăm până la omogenizare, nu mai mult.

Asamblăm tortul pe un platou sau o farfurie și îl decorăm după cum ne place. Putem întinde crema cu o lingură/spatulă sau cu ajutorul unui sac à poche pentru mai multă precizie. Tortul se păstrează foarte bine la frigider, chiar și pentru mai multe zile.

NATALIA ZSOLDOS
Biserica "Betania", Tg. Mureș

LĂPTIȘORUL DE MATCĂ

un elixir al sănătății

Ce este lăptișorul de matcă?

Lăptișorul de matcă este o veritabilă curiozitate biologică, un mister în mare parte dincolo de înțelegerea umană obișnuită, tocmai pentru că are proprietatea excepțională de a prelungi durata de viață a ființei care se hrănește cu el în mod sistematic.

Beneficiile lăptișorului de matcă

Lăptișorul de matcă este bogat în vitamine și collagen. În natură este folosit pentru a hrăni albinele-regine (mătcile). Albinele lucrătoare care îl produc au o durată de viață de numai cinci-opt săptămâni, în timp ce regina albină – hrănită doar cu lăptișor de matcă – trăiește între patru și șase ani, ceea ce înseamnă de peste 50 de ori mai mult decât suratele ei.

Cu o compoziție foarte bogată, lăptișorul de matcă este valoros în nutriția tuturor - femeii, bărbați și copii deopotrivă. În general, poate fi folosit ca supliment alimentar, pentru a compensa deficiențe cauzate de alimentația noastră deficitară.

Ca aliment și remediu natural cu efect profilactic, lăptișorul de matcă acționează preventiv, prin faptul că oferă organismului cele mai importante substanțe nutritive de care are nevoie sau de care duce lipsă. În plus, el activează, reglează și stimulează reacțiile biologice, conferă energie fizică și intelectuală, stimulează în mod armonios sistemul nervos, circulația sanguină, conferă organismului echilibru psiho-fizic și rezistență la efort.

De asemenea, stimulează și întărește imunitatea organismului, menține bunăstarea pielii, a părului, a unghiilor

și le face să revină la o stare normală de sănătate.

Compoziția lăptișorului de matcă

Principalele componente ale lăptișorului de matcă sunt apa, proteinele, zaharurile, lipidele și sărurile minerale. O sumară analiză a compoziției lăptișorului de matcă ne poate da indicii semnificative în ce privește beneficiile sale multiple pentru sănătate. În primul rând, vitamina B1, tiamina, este esențială pentru creștere, pentru transformarea carbohidraților în energie, pentru menținerea stării de sănătate a nervilor și a mușchilor.

O a doua componentă importantă a lăptișorului de matcă este vitamina B2, riboflavina, care este esențială pentru creștere, pentru sănătatea pielii, a gurii, a ochilor și pentru bunăstarea generală a organismului.

Cea de-a treia componentă importantă a lăptișorului de matcă este vitamina B3, niacina – esențială pentru sistemul nervos. Alte componente importante a lăptișorului de matcă sunt vitamina B5, B6 și B7 care contribuie la creșterea tuturor țesuturilor și la sănătatea pielii și a mușchilor.

Administrarea lăptișorului de matcă

Se recomandă consumul în cure de 6 săptămâni pentru beneficii maxime.

Pur:

Se administrează sublingual până la dizolvare totală, dimineața, cu 20 - 30 minute înainte de masă.

Copii - 0,5 g/zi
Adulți - 1-2 g/zi

Omogenizat în miere 2%:

(Ex: 10g lăptișor de matcă PUR în 500g miere crudă)

Copii - 1-2 lingurițe/zi
Adulți - 1-2 lingurițe/zi

Ca și ingredient în prepararea tratamentelor cosmetice pentru ten sau pentru păr.

Mod de păstrare a lăptișorului de matcă: A se păstra la frigider, la temperaturi cuprinse între 2°C și 6°C.

Lăptișorul de matcă administrat oral timp de 1-2 luni, fie prin înghițire, fie prin administrare sublinguală în doze de 200-500 mg zilnic are efect tonic și stimulent, cu un pregnant efect euforizant la oamenii sănătoși.

În ceea ce privește administrarea externă, cele mai frecvente rezultate benefice constau în stimularea reepitelizării, normalizarea secreției sebacee (secreția grasă a glandelor din piele) și un pregnant efect antirid.

RETETA COSMETICA:

Pielea din jurul ochilor:

0,5 g lăptișor de matcă PUR

1 linguriță miere de salcam

1 linguriță pulpa de banana

Se amestecă ingredientele până se obține o pasta.

Aplicați masca în jurul ochilor și lăsați să acționeze 20 min.

Îndepărtați masca cu un prosop umed, spălați pielea cu apă, apoi aplicați un strat de crema hidratantă.

Se recomandă aplicarea acestei masti 2-3 ori la rând.

Sursa: apiland.ro

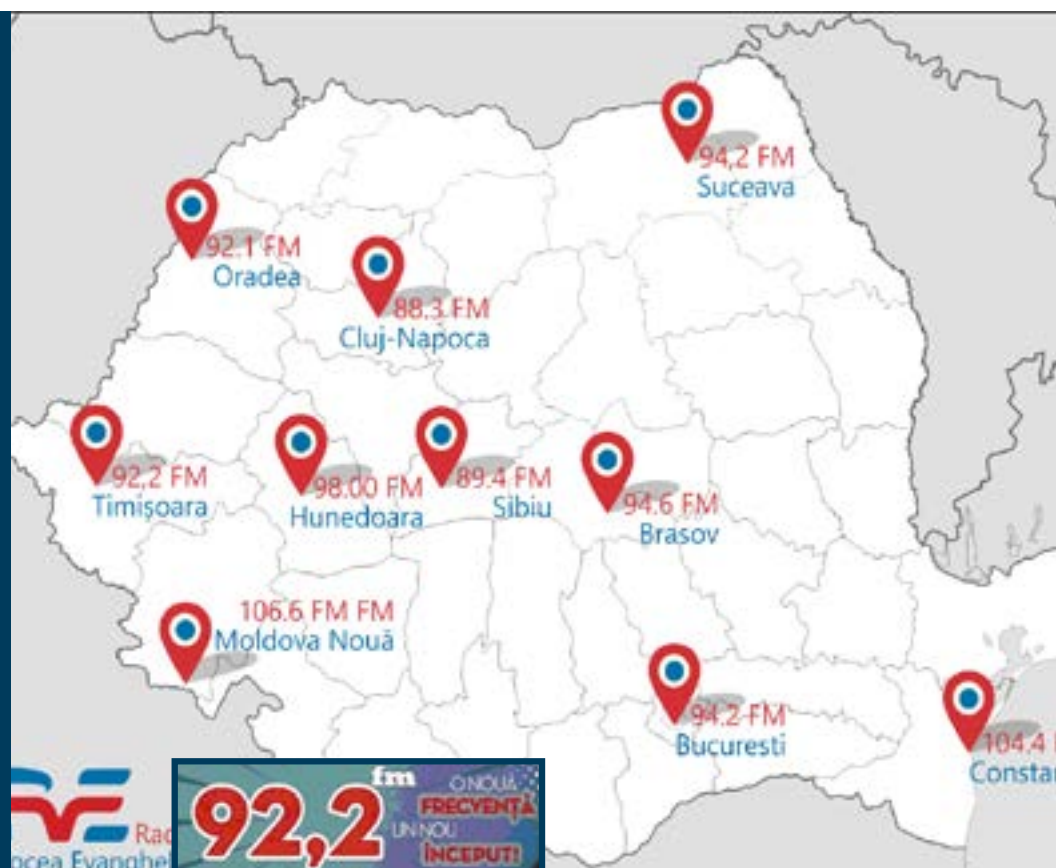
CAMELIA MĂRGINEAN
Biserica "Filadelfia", Tg. Mureș

Radio Vocea Evangheliei

Timișoara 92,2 FM,
rve-timisoara.ro
Bucuresti 94.2 FM
Brasov 94.6 FM
Cluj-Napoca 88.3 FM
Constanta 104.4 FM
Hunedoara 98.00 FM
Oradea 92.1 FM
Sibiu 89.4 FM
Suceava 102.7 FM
Moldova Nouă 106.6 FM

Va multumim din suflet.
Domnul sa va binecuvanteze.

Cu drag,
Nelu Ciobota
Radio Vocea Evangheliei
Timisoara
0728276516

FUNDATIA MATER

Alături de tine când ai nevoie!

Servicii:

Consiliere psihologică

Proiecte educative

Dacă doriți să sprijiniți lucrarea noastră și să contribuiți la costurile de tipărire și editare ale revistei „Suflet de femeie”, vă rugăm să găsiți mai jos, contul în lei deschis la Banca Românească.
RO21BRMA0330033872400000

Vă mulțumim

Contact MATER: Str. 22 Decembrie 1989, nr 12/2, Tg-Mures, Tel: 0265-250.540, www.mater.ro

Credo TV pe telefonul mobil

O televiziune din suflet, pentru suflet!

Acum ne puteți avea cu ușurință pe telefonul dumneavoastră mobil sau pe tabletă, prin aplicația **Credo TV**, pe cele trei platforme: IOS, Android și Windows Phone.

Aici puteți găsi:

- **Credo TV Live**, 24 ore/zi;
- **Noutăți**, conținând informații despre emisiuni și evenimente viitoare ale Credo TV;
- **Recomandări** cu videoclipuri sau emisiuni;
- **Biblioteca video**, conținând toată arhiva noastră de emisiuni, pe două secțiuni: Emisiuni curente și Playlist-uri;
- **Programul TV**, care vă pune la dispoziție orarul emisiunilor noastre zilnice;
- **Clipuri premium**, fiind o secțiune specială, pe care o oferim gratuit celor care susțin Credo TV prin donații;
- **Butonul Donează**, special creat pentru aceia dintre dumneavoastră care doriți să susțineți răspândirea Evangheliei prin Credo TV.

Descărcați gratuit aplicația Credo TV
și recomandați-o și altor persoane!

Suntem deschise oricărei femei, care dorește să ne împartăsească din experiențele ei cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestioare care să ne aducă mai aproape de El și mai aproape una de cealaltă.

Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor revistei "Suflet de femeie", trimite-ne scrierile tale pe adresa contact@sufletdefemeie.ro

Biserica Penticostală BETANIA:

str. Pavel Chinezu nr. 5, Târgu Mureș

Biserica Creștină NOUL LEGĂMÂNT:

str. Cuza Vodă nr. 22, Casa Sindicatelor, et.3, sala 53, Târgu Mureș

Biserica Penticostală FILADELFIA:

str. Substejăriș nr. 17, Târgu Mureș

Biserica Penticostală BETHEL:

str. Arany Janos nr. 24-26, Târgu Mureș

www.sufletdefemeie.ro